

Dit document beschrijft de procedure van Nationale-Nederlanden Levensverzekering Maatschappij N.V. en Nationale-Nederlanden Schadeverzekering Maatschappij N.V. (hierna Nationale-Nederlanden) als er materiële wijzigingen worden doorgevoerd door de leverancier (beheerder) van benchmarks die door Nationale-Nederlanden wordt gebruikt. Dit document moet worden gezien als de 'geschreven plannen' zoals vermeld in artikel 28.2 van de Benchmarkverordening (BMR). Hierin staat beschreven dat onder toezicht staande entiteiten van de Europese Unie die benchmarks gebruiken, zoals Nationale-Nederlanden, een robuust geschreven plan(nen) moet(en) opstellen. In een dergelijk plan moeten wij bijhouden welke actie wij nemen als benchmark wezenlijk wordt veranderd of niet meer wordt verstrekt door de leverancier.

Benchmark definitie

In de BMR is een definitie gegeven van het begrip 'benchmark' om aan te geven wanneer een benchmark valt onder de reikwijdte van de BMR. In het dagelijks gebruik kan de betekenis van het begrip 'benchmark' verschillen van de term die in de BMR wordt gebruikt. In het bijzonder is er een verschil tussen wat Nationale-Nederlanden als benchmark definieert en wat er onder de BMR is beschreven als een benchmark. We leggen dat hierna uit.

Nationale-Nederlanden definitie

Volgens Nationale-Nederlanden is een benchmark een standaard waartegen een investeringsportefeuille of contract wordt vergeleken in termen van prestatie, blootstelling aan risico's, allocatie en/of kosten.

BMR definitie

In de BMR wordt onder een benchmark verstaan:

- elke index waarvan het bedrag van een financieel instrument of contract dat betaald dient te worden of de waarde van een financieel instrument wordt bepaald, of
- een index die gebruikt wordt om de prestatie van een investeringsfonds te meten met het doel het volgen van een index of het definiëren van de investeringsallocatie van een portefeuille of het berekenen van de kosten voor de prestatie.

De BMR identificeert ook een aantal verschillende rollen in relatie tot benchmarks. Eén van deze rollen is de gebruiker van een benchmark.

De focus van de BMR ziet op wat er zal gebeuren met de portefeuille, het investeringsproduct of het contract als een index of indices die worden gebruikt, materieel veranderen of stoppen te bestaan.

De BMR beschrijft vier categorieën waar een index wordt gebruikt als een benchmark (in relatie tot fondsen):

- 1) De uitbetaling van een portfolio/product is direct gelieerd aan de prestatie (prijsverandering) van een bepaalde index of indices (dit is bijvoorbeeld het geval bij gestructureerde producten).
- 2) De portefeuille heeft het doel om de prestatie van een bepaalde index te volgen (dit is het geval bij index trackers).
- 3) De index wordt gebruikt voor het alloceren van de portefeuille.

- 4) De index wordt gebruikt om de prestatiekosten van een product/portefeuille te bepalen.

De European Securities and Markets Authority (ESMA) noemt in een richtsnoer specifiek dat als een index alleen bepaald wordt voor de prestatievergelijking, zoals hiervoor onder punt 4 aangegeven, en niet voor de portefeuille-allocatie, zoals hiervoor onder punt 3 aangegeven, dat dit niet wordt gedefinieerd als het gebruik maken van een benchmark.

Verschillen

Bovenstaande uitleg betekent dat het zou kunnen dat Nationale-Nederlanden in bepaalde gevallen iets beoordeelt als een benchmark terwijl de BMR dit niet doet, en andersom. Dit heeft te maken met de complexiteit van de regelgeving. Wij leggen deze verschillen daarom vast omdat dit mogelijk vraagt om een andere behandeling in verschillende systemen en documenten die wij gebruiken. Voor het vervolg van dit document gebruiken wij de BMR-definitie.

Type Benchmarkveranderingen

De veranderingen die leveranciers van benchmarks doorvoeren kunnen worden verdeeld in zogenoemde materiële en niet-materiële veranderingen.

Een niet-uitputtend overzicht van voorbeelden van niet-materiële veranderingen zijn:

- De verandering van een indexnaam als gevolg van fusies en/of overnames;
- Kleine veranderingen in de constructie van een index.

Een niet-uitputtend overzicht van voorbeelden van materiële veranderingen zijn:

- Ingrijpende veranderingen in de constructie van een index;
- Een index houdt op te bestaan;
- De uitgever van een index verliest haar licentie om de index op de markt aan te bieden of is niet meer officieel geregistreerd.

Zoals voorgeschreven door de BMR, zal Nationale-Nederlanden alleen bij materiële veranderingen expliciet actie ondernemen. Deze acties beschrijven we in de volgende paragraaf.

Beleid in het geval van Materiële Veranderingen

Als een leverancier van een benchmark materiële veranderingen doorvoert doorlopen wij de volgende stappen:

Stap 1: Identificatie

De eerste stap in het proces is dat wij identificeren dat er een verandering aankomt. Deze informatie moeten wij zo spoedig mogelijk van de leverancier van de benchmark ontvangen .

Stap 2: Impact bepaling

Wanneer een verandering wordt aangekondigd, zal Nationale-Nederlanden bepalen of het een materiële of niet-materiële verandering is. Hiervoor hebben wij toegelicht wat het verschil is en enkele voorbeelden gegeven.

Stap 3: Definieer alternatieven

Als wij de verandering kwalificeren als materiële verandering, gaan we alternatieven onderzoeken. We stellen dan een lijst van alternatieve benchmarks op, waarbij zal worden aangegeven waarom deze geschikt en passend worden gevonden. Op basis van deze lijst met alternatieve benchmarks wordt een voorstel gemaakt voor een vervangende benchmark. Dit voorstel zal ter goedkeuring worden voorgelegd aan de Nationale-

Nederlanden Pricing & Underwriting Commissie (Nationale-Nederlanden Schadeverzekering Maatschappij N.V.) of de Policy Boards (Nationale-Nederlanden Levensverzekering Maatschappij N.V.).

Stap 4: Bepaal het alternatief

De Pricing & Underwriting Commissie of Policy Boards zullen het voorstel beoordelen aan de hand van de interne investeringsrichtlijnen en de andere benchmarks die gebruikt worden in financiële contracten. De relevante commissie zal op basis hiervan beslissen wat voor een alternatief er geïmplementeerd zal worden. Zij houden dan met de volgende factoren rekening:

- Instructies die vanuit de overheid of een toezichthouder zijn ontvangen;
- Richtsnoeren of oplossingen van relevante marktpartijen (bijv. ISDA, ICMA, LMA);
- Andere geaccepteerde (lokale) marktpraktijk;
- Kan de nieuwe benchmark zonder onnodige vertraging worden ingevoerd;
- Is de vervangende benchmark transparant (genoeg);
- Beschikbaarheid van een vervangende benchmark en de bijbehorende kosten;
- Wordt voor de vervangende benchmark de wettelijke vereisten nageleefd, onder meer wordt gekeken of er een autorisatie/registratie bij de relevante nationale toezichthouder is zoals in het ESMA register aangegeven.

Stap 5: Implementatie van de verandering

Als de Pricing & Underwriting Committees of Policy Boards hebben besloten welk alternatief wordt geïmplementeerd, zal dit worden gecommuniceerd aan alle belanghebbenden. We gaan dan werken aan een zo spoedig mogelijke implementatie.